

ת"פ 67761/07/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 67761-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אנה קצובסקי - לשכת
תביעות כפר סבא
נגד
פלוני
באמצעות ב"כ עו"ד ראיס אבו סייף
המאשימה
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין שניתנה לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (שלוש עבירות). תקיפת בת זוג, בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין. שיבוש מהלכי משפט, בהתאם לסעיף 244 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, בהתאם לסעיף 452 לחוק העונשין.
2. בהכרעת דין זו הוא זוכה מביצוע עבירה נוספת של תקיפת בת זוג. כן זוכה מביצוע עבירה של חבלה חמורה, אשר חלף לה הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג (אחת העבירות שהוזכרו לעיל בסעיף 1).
3. כל העבירות בוצעו כלפי בת זוגו באותה העת, הגב' פלונית (להלן: "**המתלוננת**").
4. על פי האישום הראשון בכתב האישום, בתאריך 23.7.18, גירש הנאשם את המתלוננת מביתם בטירה והיא נאלצה ללון עם ילדם בבית הוריה, המצוי אף הוא בטירה. בתאריך 25.7.18 בשעה 7:00, השליך הנאשם את בגדי המתלוננת וחומרי לימוד לבריכה בבית הוריה וכתוצאה מכך הם נהרסו.
5. על פי האישום השני, בתאריך 23.7.18, כאשר שב הנאשם לביתו מעבודתו, ביקש מהמתלוננת שתרשום

לו את סיסמתה לטלפון הנייד ולחשבון הפייסבוק שלה. כשזו סירבה, אחז בחולצתה, משך אותה לכיוון המדרגות וגרר אותה לאורך כ-20 מדרגות. לאחר מכן, לקח ממנה את מכשיר הטלפון הנייד וגירש אותה מהבית.

6. על פי האישום השלישי, בתאריך 10.1.18 בשעה 23:00, אמר הנאשם למתלוננת כי אינו רוצה בה והורה לה לצאת מהבית. כשזו השיבה לו: "מה יש לך", אחז בצווארה ודחפה אל הקיר ולאחר מכן הכה אותה במכות אגרוף בגופה, לרבות בבטנה וסטר בפניה, כתוצאה מכך נגרמו לה סימנים אדומים בפנים.

7. על פי האישום הרביעי, בתאריך 24.11.17 בשעה 24:00 בחדר השינה בביתם, כאשר המתלוננת רצתה לישון, אמר לה הנאשם שתצא החוצה ותלך לישון אצל ההורים שלה. כשהשיבה לו שהיא רוצה לישון במיטתה והתיישבה על המיטה, אחז בשתי ידיה מאחור וסובב אותן בחוזקה עד שנחבלה. בהמשך, שיבש הליכי משפט, בכך שכאשר לקח אותה לבית החולים ביקש ממנה שתגיד שנפלה.

8. על פי האישום החמישי, בתאריך 30.10.17 בשעות הלילה, בחדר השינה בביתם, הורה הנאשם למתלוננת לצאת מהבית וכשזו סירבה, תקף אותה וגרם לה להמטומה בידה.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד אנה קצובסקי, ציינה כי הנאשם שהינו יליד 1983, נעדר הרשעות קודמות. היא הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע וטענה כי הפגיעה הייתה ברמה גבוהה, ולנוכח העובדה כי תופעת האלימות במשפחה מתגברת בימים אלו על בית המשפט לתת דעתו לכך. היא הצביעה על כך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וסבורה כי על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מהעבירות שבוצעו על ידו במועדים שונים המתפרשים על פני תקופה ארוכה. היא אינה מתעלמת מכך שהנאשם חסר עבר פלילי, אולם מצביעה על הנזק ארוך הטווח שנגרם למתלוננת אשר אזרה אומץ להעיד בבית משפט. היא הפנתה למדיניות הענישה בפסיקה ועתרה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד ראיס אבו סייף, טען כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה אינה רלוונטית לעניין שעומד כעת בפני בית המשפט מאחר ובאותם גזרי דין דובר על נאשמים שהיו עצורים עד תום ההליכים ואילו הנאשם בתיק זה שוחרר, מה עוד שהוא חסר כל עבר פלילי. הוא הפנה את בית המשפט לכך שהנאשם זוכה משני סעיפי אישום ואף מהסעיף החמור ביותר בכתב האישום ולכן לא ניתן לזקוף לחובתו את ניהול הליך ההוכחות. הוא אינו מתכחש לחומרת התופעה של אלימות במשפחה, אולם סבור

שיש לבחון כל מקרה לגופו ומזכיר שמדובר בזוג שהיה נשוי לתקופה קצרה ובנאשם הסובל ממחלה שבגינה הוא נחשב כנכה. משפחתו של הנאשם נורמטיבית וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. הוא סבור שעל בית המשפט לראות את כלל האישומים כאירוע אחד מתמשך ועל מתחם העונש לנוע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי עבודות שירות. גם הוא הפנה לפסיקה בנושא. עוד ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם שהה בגין תיק זה במעצר מאחורי סורג ובריאח למשך חודש וחצי ובתנאים מגבילים למשך למעלה משנה נוספת. לדבריו, כיום היחסים בין המשפחות תקינים. הוא עתר כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה צופה פני עתיד ולכל היותר ילווה בתקופת של"צ קצרה.

11. הנאשם עצמו, אמר כי הוא לא מסתכל אחורה על מה שקרה והסיבה להכל היא מחלתו שאינה באשמתו ובכוונתו לפתוח דף חדש.

דין והכרעה

מתחם העונש

12. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הינו פגיעה בביטחונה, בגופה ובשלמות נפשה של בת זוגו.

13. התייחס לעניין זה בית המשפט העליון ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נגד מדינת ישראל** (20.8.09): **"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".** לצערנו, למרות שמאז נכתבו דברים אלו חלף למעלה מעשור, הינם רלוונטיים ואף ביתר שאת בימים אלו.

14. בהקשר זה נכון אף להזכיר את התייחסותו של בית המשפט העליון לעבירות מעין אלו ברע"פ 792/10 **מדינת ישראל נגד פלוני** (14.2.10): **"עבירות אלו, מתרחשות על דרך כלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".**

15. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, התחשבתי בנזק שנגרם למתלוננת,

לא זה הגופני בלבד אלא הנפשי. המתלוננת תיארה בעדותה בבית המשפט את הפחד בו הייתה שרויה מהנאשם לאורך זמן ואת ניסיונותיה לקבל סיוע מגורמים שונים. המדובר במסכת אלימות נמשכת, אשר נדרש למתלוננת אומץ לקטוע אותה ואף להעיד עליה בבית המשפט. התרגשותה וכאבה ניכרו עליה בעת מתן עדותה.

16. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

א. רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (מיום 2.5.16), המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג. הנאשם דחף את אשתו, משך בשערה וכופף את גופה בעודו אוחז בצווארה. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי ישן, הוא לא הביע חרטה והקשר בינו לבית המתלוננת נותק. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. המבקש בערעור לבית המשפט המחוזי עתר שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ונדחה. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ב. עפ"ג 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל** (מיום 27.7.13), הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 8 ל - 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר, בנוסף להפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. רע"פ 5434/17 **נרי דמוך נגד מדינת ישראל** (מיום 29.11.17), הנאשם הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, דחף אותה ואיים עליה בהיותה בחודש התשיעי, משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. רע"פ 977/16 **דיין נגד מדינת ישראל** (מיום 10.2.16), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה.

ה. עפ"ג 17030-12-13 **מיכאל סבוסין נגד מדינת ישראל** (מיום 13.3.14), בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש

לבית זוג, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באותו מקרה הנאשם תקף את בת זוגו בבעיטות, משיכות שיער, אגרופים וגרירה על הרצפה. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל.

17. אכן מדובר במספר עבירות שבוצעו במועדים שונים ולאורך תקופה לא קצרה, אולם

מדובר במעשים המתאפיינים בדמיון וחזרתיות וקיים ביניהם קשר ענייני הדוק ומהווים חלק ממערכת יחסים מתמשכת בין בני הזוג ועל כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד לכללם.

18. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם לכלל האישומים נע בין 12

ל-24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש

19. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי מן הצד האחד את

העובדה שמדובר בנאשם חסר עבר פלילי וללא תיקים נוספים. כך גם התחשבתי בכך שבגין תיק זה שהה מאחורי סורג ובריה קרוב לחודש וחצי. עוד לקחתי בחשבון כי במסגרת ההליך זוכה משני סעיפי חיקוק בהם הואשם ובהם הסעיף החמור יותר מכלל האישומים. מן הצד השני, שקלתי את העובדה שבשום שלב של ההליך ואף לא בדברו האחרון טרם נגזר דינו, לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו ולא הביע כל חרטה או צער על שנגרם למתלוננת.

20. אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את

העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירות אלימות מכל סוג שהוא.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪ אשר ישולם על ידי הנאשם עד לתאריך 15.7.20.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז

ניתן היום, א' תמוז תש"פ, 23 יוני 2020, בנוכחות הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד מאיה אשכנזי, הנאשם וב"כ עו"ד ראיס אבו סייף.